

JAK POZNAT, KTERÉ FOTOGRAFIE DĚTÍ Z DOVOLENÉ MŮŽEME SDÍLET NA INTERNETU? ZAPOJME ZDRAVÝ ROZUM!

Kamil KOPECKÝ

Je doba dovolených a sociální sítě zaplavují miliony fotografií, které často vznikly třeba na pláži u moře a na kterých jsou velmi často zachyceny děti. Rodiče (ale i samotné děti) se často chtějí svému okolí pochlubit, jak si užívají prázdniny a co všechno zažívají, proto mnoho fotografií aktivně sdílí s ostatními uživateli internetových služeb - třeba Instagramu či Facebooku. Jak ale poznat, které fotografie můžeme na internet nahrát a které naopak na internet nepatří a proč? Kudy vede tenká červená linie, která odděluje neškodný obsah od obsahu závadného? V tomto článku se podíváme právě na tento problém.

První, co je třeba říci - **nikdy nesdílejme takové fotografie, které by mohly našemu dítěti ublížit - a to jak v současnosti, tak i v budoucnu**. Mysleme na to, že fotografie lze z internetu velmi snadno stáhnout a rozšířit, přičemž je velmi obtížné (a často i zcela nemožné) je z internetu zcela smazat. Proto **nikdy nesdílejme fotografie, na kterých je dítě zcela obnaženo** - a to ani v batolecím či novorozeneckém věku. To ostatně platí i o fotografiích, na kterém je dítě zachyceno nahaté třeba na pláži, při dovádění ve vlnách apod. - fotografie, na kterých jsou vidět genitálie dětí, na internet prostě nepatří. Uvědomme si, že si podobné fotografie může stáhnout kdokoli a rozšířit jej kamkoli.

Uvědomme si, že **to, co připadá rodičům roztomilé, mohou děti v budoucnu vnímat jako trapné a ubližující**. To platí především o fotografiích, které dokumentují osobní život dítěte - např. fotografie dítěte upatlaného od jídla, dítěte na nočníku, plačícího dítěte, pokakaného dítěte apod. Představme si, že bychom v podobné situaci byli my a někdo by bez našeho souhlasu začal podobné fotografie šířit - asi by nám to nebylo moc příjemné.

Jakmile si dítě začne uvědomovat, co znamená vytvářet a šířit fotografie na internetu, **žádejme jej o souhlas se zveřejněním jeho fotografií na internetu**. Uvědomme si, že pokud šíříme fotografie či videa našich dětí, vědomě o nich vytváříme digitální stopy, které mohou být zneužity různými způsoby. Dítě by ale mělo mít právo rozhodnout si samo o tom, zda chce či nechce na internetu mít své fotografie, které mohou vidět (a stahovat) ostatní uživatelé. Je to podobné, jako kdyby vám někdo bez vašeho souhlasu založil na sociálních sítích profil a nahrával tam vaše soukromé fotografie - asi by se vám také nelíbilo nemít tyto materiály pod kontrolou.

Přemýšlejme o tom, zda **fotografie, které šíříme, nemohou obsahovat další potenciálně zneužitelné informace** - např. o tom, že jsme s dětmi na dovolené a náš byt je prázdný nebo např. o tom, kam chodí dítě do školy, jak se jmenují jeho rodiče a sourozenci, jaké je vybavení naší domácnosti, zda máme či nemáme domácího mazlíčka, kudy chodí dítě do školy a jak se jmenují jeho kamarádi apod. To vše jsou citlivé informace, které bychom měli chránit.

Nezapomeňme, že bychom na internetu neměli sdílet fotografie, na kterých jsou kromě našich dětí i jiné identifikovatelné děti!

Poučme prarodiče! V E-Bezpečí [pravidelně upozorňujeme](#) na to, že citlivé fotografie dětí často šíří také jejich prarodiče, u kterých jsou děti (vnoučci) např. na návštěvě či na prázdninách. Evidujeme desítky případů, ve kterých senioři veřejně sdíleli vysoce citlivé fotografie o svých vnucích - a to bez jakékoliv cenzury a kontroly obsahu.

Foťme a sdílejme s rozumem, přemýšlejme o tom, proč by zrovna

tuto fotografii mělo vidět naše okolí a co by se mohlo stát, kdyby se začala šířit internetem. **Běžné fotografie oblečených dětí v běžných situacích nepředstavují žádný velký problém.**

Sdílením citlivých informací českými rodiči se podrobněji zabýval výzkum **Sharenting u českých rodičů** (Univerzita Palackého v Olomouci, Microsoft), jehož výsledky si můžete [stáhnout zde](#). Doporučujeme také kratší odborný text pro časopis českých pediatrů [Pediatrie pro praxi](#).

Pro E-Bezpečí
Kamil Kopecký